

REDACCIÓ

en un banc de la Plaça

ADMINISTRACIÓ

en un banc del Parc.

Sortirà dues vegades al mes,
però la data serà voluntària.
: No es retornen els originals :

e l'Ajuntam.
Nº 11988.

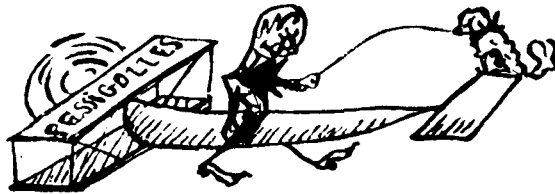
Segona època. - NUM. 5

Olot, 2 de maig de 1936

Preu: 16 cts.

*Josep-
Garcia*

Brams a la ciutat

L'Empastre.— Ah! Ah! Ah!

Les Caramelles.— Ah! Ah! Ah!

El Tafaner.— Ah! Ah! Ah!

Pessigolles— Brameu, burros, brameu;

llenceu el vostre fel,

que brams d'ase

no pugen al cel.

P E S S I C

Dissabte passat veié la llum pública un nou periòdic humorístic que porta per nom «El Tafaner». No és el nostre propòsit dedicar un llarg espai comentant aquesta plaga de plagiadors que es vénen succeïnt amb una constància digna de millor aplicació. Perquè suposo que tots els nostres llegidors convindran, si és que s'han pres la molèstia de llegir-los, que és molt difícil inquibir tantes bajanades en tan poc espai.

Però, si vertaderament és perdre el temps ocupant-se d'aquest seguit de bestieses, escrites amb lletra d'impremta, no podem estar-nos de fer sentir la nostra protesta per l'excessiva predilecció que senten, tots ells, pel nostre periòdic. Talment sembla que el seu únic motiu és aquest: parlar de nosaltres, com si confessin el seu problemàtic èxit en esmentar-nos quantes més vegades millor. I, vertaderament, si no compten amb altres arguments per a tirar un periòdic, no podem menys que donar-los el consell de què s'ho pleguin i tornin a l'escola la majoria dels seus redactors. Així, si quan siguin majors d'edat senten de nou el desig de donar feina als impressors, almenys ho faran amb un català correcte.

La festa del Llibre

Ens plau de comunicar als nostres llegidors que les obres més sol·licitades el dia de la festa del Llibre, foren les que donem a continuació, segons les dades que ens han facilitat els llibreters:

«Tractat teòric, pràctic i científic per a guanyar un campionat de futbol».

Joan Plantalech

«El hombre que recibe el bofetón».

R. Torrent (garlet insolvent)

«Del Cauques als Andes, passant per la Garinada» (Memòries d'un viatger romàntic).

Salvador Bové

«Monja?... Mail!...

Maria R. Pujolar

«Moderno sistema de lograr que los beneficios de una becerrada benéfica se conviertan en pérdidas».

Autor desconegut (volem conservar el físic)

«El arte de conquistarlas».

George Raft

«El Llibre d'or de Piscina-Estadi : Olot».

(Memòria llegida en el cinquantenari de la seva inauguració per un venerable supervivent).

«El arte de torear sin condiciones».

Pepito Puig

Cafè Popular

Tívoli

Cafè Moka. - Consumacions de marca i populars.

Tots els dissabtes, Grans atraccions. Dies festius, Grans balls.

El saló més esplèndid de la localitat. - Servei esmerat.

Dies d'atracció: Augment del preu de la consumació

Recader Puig.-Olot

Salvador Seguí, 9 (abans Carme) Esparteria

En combinació amb l'Agència de Barcelona, La Internacional, Pau Iglesias, 11 (abans Princesa) Telèfon, 19.844
Servei diari amb camió.

Les dones més guapes d'Olot compren el seus productes de bellesa a la tan acreditada

Perfumeria **VINYETA**

Pessigollejant

Llegim a *La Banda de l'Empastre*:

«...ja que en sortiran pernils de l'Ho que serviran per als gossos.»

Cal fer notar que als redactors de *La Banda* els agrada molt el pernil de l'Ho.

Llegim a *La Banda de l'Empastre*:

«Perquè ferran els caballs?»

Però voleu dir que els cavalls saben posar ferradures? En tal cas, no sabem que els de *La Banda* fossin ferrers.

Llegim a *El Tafaner*. En la secció «Les misèries que s'escriuen amb h»:

«El nostre nom, perquè matarem «Les Caramelles» i d'altres...»

Senyors d'«El Tafaner»: Sabiem que vostès eren *misèries* però no ens hauríem atrevit a explicar-ho; però davant de les seves manifestacions, no hi fem comentaris. Ara que això de *matar* és una acció que la castiga el Còdigo Penal.

Del mateix *Tafaner* en la seva secció de «Tafaneries»:

«La febre augmenta... Un «catarro» gripal el té *qua* ja quasi... quasi... no respira!»

No sabem què significa aquella *qua*. Si bé *qua* no s'escriu amb «q» però es pronuncia igual, nosaltres creiem i no pensem, que deu ésser la *cua* dels seus redactors. La H. Natural diu que l'home és l'únic ésser *racional* i no porta *cua*.

A continuació parla de les «Emplastes al llombrigo».

Això ho deuen saber per experiència.

D'El *Tafaner*:

Exposa en la seva secció d'Espectacles:

«Cinema - Comèdia - Teatre».

Que no sabeu que la «Preceptiva Literària»

divideix el Teatre en: Drama, Comèdia i Tragèdia? Aneu a estudi, macos, que sinó aviat podreu posar també *Tragèdia*; però aquesta serà la de la vostra redacció.

De la secció de Boxa d'El *Tafaner*:

«En data indeterminada es celebrarà un gran partit a l'aire lliure entre els «pesos-puces» de PESSIGOLLES i nosaltres.»

Nosaltres no volem fer infanticides barallant-nos amb gent del pes del *Tripanosoma gambiensis* que és el microbi de la son, cosa que fan venir ells.

En la ressenya que fa *El Tafaner* de Llocallou deixa entreveure que hi havia alguns borratxos.

Cada u que se'n prengui la part que vulgui.

Totes les coses importants

s'escriuen amb «h»

(continuació)

Vegi's sinó:

Els d'El *Tafaner*, perquè *mereccian estar en las Hurdes*.

La Matabosch, perquè *es muy huraña*.

M. D. Hostench, perquè *tiene muchos humos*.

Cacalixa, perquè és molt *halagüeño*.

Els redactors de *L'Empastre*, perquè per a conèixer-los es té d'haver estudiat *hipologia*.

En Boada petit, perquè es diu *Honorato*.

R. Vayreda, perquè quan parla *hay pa mandarlo a la horca*.

En Descals (torero), perquè *tiene sangre de horchata*.

En Vila (Qüera), perquè fa *horóscopos*.

En Pere Bassols (a) Granero, perquè un *granero es un hórreo*.

Les Caramelles, perquè ens són *hóstiles*.

La Montserrat Esquena, perquè *cuando la vemos hay pa decirle «guapa» de hinojos*.

TRANSPORTS GENERALS

PERE TRESSERRAS

Recader diari d'Olot a Barcelona i viceversa

Per encàrrecs adreceu-vos a:

OLOT: Pare Antoni Soler, 7

BARCELONA: Enric B. de Quirós. Pau Iglesias, 50

Llibreria Moderna

OLOT. - Salvador Seguí, 11

Ultimes novetats. - Biblioteca UNIVERS

Obres completes d'I. Iglesias, Santiago Rusiñol, Vargas Vila.

Gran stock de Plumes estilogràfiques, Material escolar i d'escriptori.

Es serveix a domicili

P E S S I G O

■ Sabem que a ca l'Eduard s'hi troben molt sovint a fer ressopó alguns amics, entre ells En Nasi Litjós i En Mata (el sastrillo). En sortir acostumen fer certes visites en les quals fan quedar bé els seus companys.

Esperem que en el concurs que volen fer, i que ja el tenen projectat, també els faran quedar bé... Ah, i En Joanet, el senyor del *pijama*, suposem que també hi farà de les seves. - Belmonte y Ortega.

■ Ens diuen que des de l'aparició del passat número ordinari de PESSIGOLLES En Claret no veu gaire *claret* la manera de contestar-nos. *Naturaca!*

■ L'altre dia pel carrer major, En Traité i En Baburés tot passejant dissertaven sobre les obres d'En Jacint Verdaguer. La gent que passava, en sentir aquella conversa es pensava que alabaven algun acudit del nostre sabrós periòdic.

En vista del succeït, i avançant-nos a l'acusació de "Les Caramelles" ens cal fer constar que l'immortal autor de "L'Atlàntida" no ha tingut mai cap relació amb PESSIGOLLES.

■ *Per tu, Rosina Vergés, tant si ho creus com si no ho creus, tens tota la Redacció en massa ajupida en els teus peus.*

■ —En què s'assemblen els macarrons a la italiana amb els redactors de "Les Caramelles"?

—En què atipen molt.

■ —En què s'assembla un sabater amb un casat de nou?

—En que el sabater es-tira el ninyol i...

■ Diumenge passat, com a bons catòlics que som, vàrem anar a missa de dotze i en llegir la "Fulla Parroquial" vam veure amb gran sorpresa la següent sol·licitud a Sant Antoni:

Per a que aquells joves que escriuen a "PESSIGOLLES" es converteixin, dono... 2 pessetes.

Com és natural, nosaltres vàrem pensar amb "El Dever".

■ Es corre, amb molta insistència, que En Bové fa uns quants dies va dir al Passeig de Blai una veritat com un temple. Ho posarem en quarentena.

■ Sabem que "el pendón Carlitos" que s'estatja a la Fonda Royal està aquí per la "Leptinotarsa", malaltia de la *patata*. Ara que voldríem saber a quina patata es refereix... si la tardarenca o la primarenca.

■ Visiteu els aparadors de la Casa Puig.

ORTOPEDIA SALUS C. CISNEROS

Aparells per a trencats. Faixes per operats i estómac caigut. Faixes per a reduir les grasses, per a senyores i senyors. Plantilles per a peus plans. Mitges de goma. Tirants correctors i tot el necessari per a la higiene de la mare i el nen. *S'arreglen tota classe de Faixes Ortopèdiques.*

Nou de Sant Antoni, 7 (abans Impremta Aubert)

OLOT

LLADES

■ —Quin és el licor que agrada més als joves?

—El cony-ac.

■ Coneixeu En Mirabet? Doncs bé; el xicot està "tarumba" per la Filo Figueres. Si us en voleu convèncer, digueu-li i quedarà vermell.

■ Hem de dir a aquella minyona de can Màrquez, tan rossa, tan mona i tan bufona, que no s'amoïni en voler-nos conquistar, puix fem vot de castedat obeint al que demana aquella devota de Sant Antoni.

■ La Maria Martínez està enamorada d'En Poc que n'hi ha molt (de llargada).

Els dilluns passa pel carrer de Sant Negre i surt davant del cafè dels Nostres, lloc on acostuma En Poc

anar a prendre cafè, i parlen davant de can Bonet. Ja veureu com «El Dever» algun dia us avisarà.

Ah, En Poc ja té compromís Martínez.

■ Per clara i bonica l'explicació que so-

bre el futbol va donar En Toronell a una eixerida senyoreta que es mostrava innocent d'aquell "esport" tan higiènic.

Ell li deia: —Veu? fixi's bé; hi ha dos equips, blancs i vermells, que es barallen a puntades de peu per a fer entrar la pilota dins aquelles portes, i... guanven els que fiquen a dins... la pilota.

■ Qualsevol dia d'aquests parlarem de la bufetada que la Carme telefonista va donar a l'Estorch. L'estiu passat va ésser En Ras el que va rebre, diumenge passat l'Estorch. Sabeu en què s'assembla amb un capellà? En què reparteix h.st..s (fuga de vocals).

■ L'altre dia en ple carrer major tinguérem el gust de presenciar una escultural senyoreta sense cotilla. Les seves exuberants formes ens permeteren el gaudi per tot el vespre. No hi hagué davallada.

■ Subscripció pro-pinta per a la Tornero:

PESSIGOLLES	0'25
J. Soy	0'05
Coromines de Besalú.	0'10
X. X. (que no és En Mota)	0'05
El seu germà Julià	0'05
<i>Total</i>	<u>0'50</u>

S'admeten donatius.

■ En els sòtans del cafè Novetats:

Client.—Antonio, vol fer el favor de portar-me una cervesa?

Antonio.—Ara li baixaran de seguida.

J. FAJULA

DENTISTA

Moderna barberia

per a senyores i cavallers

MIQUEL RIERA

Sant Rafel, 23 - OLOT

Siluetes

Maria Rosa Pujolar

(Del gènere femení-quasi eclesiàstic)

Por tu carita hermosa
de nardos y azucenas,
te llamas María Rosa.

Nena formosa: Digui si ha estimat mai. Si és cert que el seu cor ha trobat l'amador, perquè vol fer que la vida d'aquest jove es converteixi en una vall de llàgrimes? Correspongui'l de la manera més amorosa, de la mateixa manera que una mare correspon al seu fill, i veurà com la vida per ambdós serà un camí cobert de roses.

Si pel contrari no ha trobat qui pugui aspirar a la seva gentil figura, deixi's de camàndules i cerqui'l bé, ja que nosaltres estem segurs que hi ha més d'un «pamet» que està sospirant pel seu.

Ara que també pot donar-se el cas que vostè no sàpiga el què vol, però nosaltres sabem qui està perdut, de tal manera que fins ens ha enviat versos dedicats a vostè:

Doncs és així i què vol, no dic mentides
quan li parlava a V. li parlava franc
eren paraules vivament sentides
eixides de la meva ànima i de la meva sang.
Tracli'm del que vulgui, inclús pot riure
de la meva inconsciència, tiri al dret;
digui'm infant, digui'm imbècil, n'és ben lliure
tot m'és igual, no em fa ni calor ni fred...

Ja veu, doncs, com l'autor d'aquesta poesia reflexa en ella tot el que sent per vostè.

Nosaltres no volem ésser menys i també li dediquem uns versos, però en castellà perquè tot sigui per la conllevància:

Aunque el amor pueda traer dolor
ama, mujer, que amar es tu destino...
quien huye del Amor, halla el Amor,
en todas las posadas del camino.

Vegi, doncs, que no ens estem de res. Tot, tot per vostè. Però monja... mai!!

BARBERIA

LLUIS GUINÓ

Servei pulcre i esmerat

Salvador Bové

(Del gènere masculí-xerraire)

Guapo, elegant, castís... perquè no?... i «sur tout» «muy hablador» (xerraire). Es tot un tractat de «mundologia» (llegeixi's geografia).

Desde Olot hasta New York
conoce, con gran honor,
todas sus callejuelas.
Y como que es «gentleman»
su amor va *explicant*
a muchas mujerzuelas.

Ens el topem en el Passeig de Blai (Firal) i sostenim la següent conversació:

PESSIGOLLES.—Ola!

Bové.—«Coment se va?»

P.—«Bien, et vous»? (Ha quedat parat; també el sabem nosaltres el francès).

B.—«You are a very beautiful gentleman».

P.—«Why no»? (Ara resulta que també sabem l'anglès).

Anava molt de pressa PESSIGOLLES, més com que a un home tan posat i tocat (prengui-se'n la part que vulguin) com ell, això de córrer no és el seu, ens diu:

B.—«Piano, piano; qui va piano va lontano!»

P.—«Molto lontano, caro amico» (Carai! també sabem italià).

I ell «cabrejat» ens diu:

B.—«Hombre, Vd. lo habla todo».

P.—«Es que Vd. no sabia que dominaba mucho eso de las lenguas. (Això de «las lenguas» prengui-s'ho de la manera que vulguin). Si somos unos maestros consumados.»

Seguidament ens explica un xiste molt verd, amb rus:

B.—«Thenstiko, zavioskof motlifost zin das-tinchenko kos vernich. Mantolenko za virostof. Dantika Katia va chaleva remonof».

(Això no és rus, però eh que ho sembla?)

P.—«Jof, joff! (Els russos riuen així).

I es despedeix:

B.—«Tanke, chen; her von PESSIGOLLES».

P.—«Píte, chen; her von Bové».

B.—(Manoi, fins l'alemany dominant!)

Suposo que amb tan poc rato de conversa l'hauran endevinat. Ell ha dit 100 paraules i nosaltres només 15. Bon promig.

NOTICIARI

☛ Ens comuniquen de Santa Llúcia que cada dia En Puigvert hi va a inflar els pneumàtics del seu cotxe perquè diu que l'aire d'allí és molt més pur que el d'aquí.

☛ A la Indústria, el dia de la República, la formidable Carme telefonista dialogava de la següent manera amb un amic nostre:

—Quants anys té vostè, dinou?

—No senyoreta; sóc més vell. En tinc vint-i-un.

—Què diu ara! Si no ho sembla.

—Oh! És que els porto molt ben posats...

☛ Hom diu que de la pintura que sobri en la *repinta* de la nostra Redacció, l'Ajuntament la destinarà per a repintar els carros de les escombraries. Per fi seran pintats?...

☛ Són molt comentades les conferències que als baixos del Casino dona En *Polidor*, sobresortint (encara que sigui tan petit) en les controvèrsies.

☛ —En què es diferencia l'esport de moda amb el mes d'agost?

—En què l'un és «foot-ball» i l'altre «foot-calor».

☛ El dia de la Mare de Déu de Montserrat foren enviades dues felicitacions anònimes. Una fou per a la M. Sadurní i l'altre per a la Guilla-met. Males llengües asseguren que són obra del noi petit de can Bet (la *Ramona*, amiga insepa-

rable de la *Lluisa*) i d'En Josep M.ª Vilardell (fuster i aspirant a ~~_____~~).

Nosaltres no els veiem capaços i ens guardarem bé d'afirmar-ho.

☛ Per fi serà un fet la construcció del monument a En Fontanella que deu posar-se al capdamunt del Firal. Només hi falta un petit detall. De moment hi tenim la *Font...* ara només cal posar-hi l'*anella...*

☛ El dilluns passat a Sant Joan les Fonts, En Petroli volia estobar a n'En R. Ocell i li corria al darrera amb una ampolla.

Desgraciadament, no va passar res...

En Pere Aubert, quan era jove

Ara torna a la popularitat, degut a la gran interpretació que del vals «El Vanitós» va fer dies passats, junt amb l'«Stadium Jazz», al Cafè Popular «Tivoli».

Casa Rovira

Calçats i Gèneres de Punt

Sabates

de ganxet

a 7.50 pessetes

Visiti els nostres aparadors.

SANT ESTEVE, 6 i 10. - OLOT

Si necessiteu gèneres de cuina, recordeu

CRISTALLERIA ROSAU

*que és l'única casa que us pot servir tots els articles del ram,
a preus baratíssims*

X.Y.Z.

RADIO
PESSIGOLLES

— No podem radiar la cançó «Ay Filo, que bien estás». El seu autor E. Callís (Sureda petit) ens ha prohibit la seva emissió. Per aquest motiu tenim davant el micròfon sis parelles de guàrdies d'assalt.

El popular jugador de futbol Cervantes cantarà «Ese soy yo». Atenció!

«Mireu-me del cap al peu:
per davant, per part darrera
i de la millor manera
que per revista volgueu,
i amb paraula convincenta,
un cop ja ben observat,
digueu-me què us ha semblat
la pinta que aquí es presenta.»

(S'admeten contestacions a la pregunta que fa En Cervantes).

Contestacions «Paramunt» i «Paravall»

— A En J. Prat E. No, senyor. Encara no hem perdut el bon gust. Els contes pornogràfics no ens agraden. Es vostè bastant «guarro» i no és que parlem amb passió.—PESSIGOLLES.

— A la Carme Brunet (Guixaire). No senyora, no; no va ésser a la Mare de Déu del Mont on varen anar el 14 d'abril En Tilau i la Pepeta, junt amb la Villegas i En Tres Portes, sinó a la Salut de Sant Feliu.—Xula.

Som i serem de PESSIGOLLES
(Música de la Santa Espina)

Som i serem de PESSIGOLLES
tan si plou com si fa sol
volem que riguin les noies
i que rabiï En Pujol.

EL POBRE

Sr. D. "Banda de l'Empastre"

Ha fallecido a la avanzada edad de dos números
Habiendo recibido los beneplácitos unánimes de 14 «Pessigolleros»

==== Al Caray Está ====

Sus afligidísimos «director de paja», Pepe Marí; director verdadero, *El Mussol té Gana*; redactores, *Rallta* i *Ras-Kasela*: ruegan a todos los enemigos le tengan presente en sus campañas para no meter la pata y se sirvan recordar en las mismas el fin que ha foscudo.

No se invita particularmente porque hay muchos «gorreros».

En consideración al hedor que despidе el duelo, no se acompañará el cadáver.